

ROMÂNIA

CONSILIUL SUPERIOR AL MAGISTRATURII
PLENUL

HOTĂRÂRE nr. 70

din 24 Ianuarie 2008

Prin cererea înregistrată sub nr. 883/IJ/292/SIP/1154/ST/2008, domnul procuror Sîntion Marian - Rolf a adresat Consiliului Superior al Magistraturii o cerere de apărare a reputației profesionale, solicitând, în temeiul art. 75 din Legea nr. 303/2004 privind statutul judecătorilor și procurorilor, republicată, cu modificările și completările ulterioare și art. 30 din Legea nr. 317/2004 privind Consiliul Superior al Magistraturii, republicată, cu modificările și completările ulterioare, luarea măsurilor ce se impun față de unele acte și fapte comise față de acesta în perioada în care îndeplinea funcția de director general al Direcției Generale Anticorupție din cadrul Ministerului Internelor și Reformei Administrative (fost Ministerul Administrației și Internelor).

Ulterior, domnul procuror Sîntion Marian - Rolf a formulat două completări la cererea inițială, înregistrate sub nr. 1/24046/1154 din data de 16.11.2007 și 2/5537/1154 din data de 24.01.2008, solicitând apărarea reputației profesionale față de activitățile de supraveghere operativă realizate în perioada mai-octombrie 2007 de către Direcția Generală de Informații și Protecție Internă din cadrul Ministerului Internelor și Reformei Administrative, precum și față de împrejurarea că domnul ministru Cristian David a solicitat să-i fie încetată detașarea la Ministerul Internelor și Reformei Administrative, în condițiile în care nu i-a reproșat comiterea vreunei abateri profesionale, respectiv

apărarea reputației profesionale față de declarațiile ministrului de interne Cristian David din data de 4 decembrie 2007, făcute cu ocazia audierii acestuia la Comisia de apărare, siguranță și ordine publică din Camera Deputaților cu privire la evenimentele petrecute în zilele de 25 și 26 octombrie 2007, când a afirmat că "Marian Sîntion era angajat al serviciului de informații, având drepturi și obligații"

Analizând cererea formulată, Plenul Consiliului Superior al Magistraturii reține următoarele:

Prin Hotărârea nr. 9 din 9 martie 2005 a Secției pentru procurori, în temeiul dispozițiilor art. 56 din Legea nr. 303/2004 privind statutul judecătorilor și procurorilor, și a dispozițiilor art. 41 lit. a) din Legea nr. 317/2004 privind Consiliul Superior al Magistraturii, s-a dispus detașarea domnului Sîntion Marian, procuror la Parchetul de pe lângă Înalta Curte de Casație și Justiție – Direcția de Investigare a Infracțiunilor Organizate și Terorism, la Ministerul Administrației și Internelor (denumire în vigoare la acea dată) pe o perioadă de 3 ani. Detașarea a încetat la data de 15 martie 2007, prin Hotărârea nr. 31 din 15 martie 2007 a Secției pentru procurori, la solicitarea Ministerului Administrației și Internelor, ca urmare a aprobării demisiei domnului Sîntion Marian - Rolf din funcția de director general al Direcției Generale Anticorupție.

Ulterior, acesta a adresat Consiliului Superior al Magistraturii cererea de apărare a reputației profesionale, ce formează obiectul prezentei lucrări, considerând că modalitatea în care anumite persoane publice și chiar o parte a mass-mediei au încercat să speculeze „adevărurile demisiei lui Sîntion” sunt de natură să-i aducă grave prejudicii reputației profesionale, independenței și imparțialității. În susținerea cererii, exemplifică articolele de presă în care se exprimă unele opinii în legătură cu evenimentele petrecute între Sîntion Marian - Rolf și anumite persoane din cadrul Ministerului Internelor și Reformei Administrative, ori cu privire la activitatea pe care acesta a desfășurat-o în calitate de director general al Direcției Generale Anticorupție.

După formularea cererii de apărare a reputației profesionale, la data de 26 aprilie 2007, Ministerul Internelor și Reformei Administrative a solicitat Consiliului Superior al Magistraturii o nouă detașare a domnului Sîntion Marian - Rolf la această instituție, pe o

perioadă de 3 ani, admisă prin Hotărârea nr. 67 din 3 mai 2007 a Secției pentru procurori care a dispus detașarea acestuia la unitatea solicitantă, începând cu data de 7 mai 2007.

Detașarea a încetat înainte de termen, respectiv la data de 5 noiembrie 2007, în conformitate cu Hotărârea nr. 282 din 01 noiembrie 2007 a Secției pentru procurori.

Având în vedere cele semnalate în cuprinsul cererii de apărare a reputației profesionale, Plenul Consiliului Superior al Magistraturii apreciază că, în raport de dispozițiile art. 30 din Legea nr. 317/2004, nu are competența de a pronunța asupra apărării reputației profesionale a domnului procuror Sîntion Marian – Rolf în legătură cu aspecte ce privesc activitatea desfășurată în cadrul Ministerului Internelor și Reformei Administrative, întrucât apărarea reputației profesionale se face în strictă legătură cu exercitarea atribuțiilor specifice funcției de judecător sau procuror.

Astfel, în conformitate cu art. 1 din Legea nr. 317/2004 privind Consiliul Superior al Magistraturii, republicată, cu modificările și completările ulterioare, Consiliul Superior al Magistraturii este garantul independenței justiției.

Una din modalitățile prin care Consiliul Superior al Magistraturii își îndeplinește această atribuție, este cea prevăzută de art. 30 alin. (2) din aceeași lege, potrivit căreia judecătorul sau procurorul care consideră că independența, imparțialitatea sau reputația profesională îi este afectată în orice mod, se poate adresa Consiliului, care trebuie să ia măsurile ce se impun, dacă se constată că cererea este întemeiată.

Din interpretarea logică și semantică a noțiunilor utilizate de textele de lege menționate, rezultă că intervenția Consiliului Superior al Magistraturii este prevăzută în scopul realizării în condiții corespunzătoare a actului de justiție și este justificată în măsura în care se asigură protecție judecătorului sau procurorului aflat în exercitarea efectivă a atribuțiilor specifice funcției deținute.

Pe de altă parte, între funcția de garant al independenței justiției a Consiliului și independența, imparțialitatea și reputația profesională neștirbită a judecătorului și procurorului, există o relație de interdependență evidentă, întrucât cele trei prerogative care trebuie să însoțească activitatea și statutul magistraților, nu reprezintă privilegii în propriul lor interes, ci acestea sunt prevăzute în interesul statului de drept și al celor care caută și doresc îndeplinirea justiției. Cu alte cuvinte, percepția

opinie publice asupra celor trei prerogative ce trebuie să guverneze activitatea și statutul judecătorului sau procurorului în aplicarea legii, nu reprezintă în ultimă instanță altceva decât imaginea pe care justiția o are în ansamblu în fața societății. Încrederea că judecătorul sau procurorul este în mod real independent, imparțial și se bucură de o reputație profesională neștirbită este, în același timp, condiția pentru ca persoana care apelează la justiție să aibă încredere că aceasta i se va aplica în mod corect, în spiritul adevărului și dreptății.

Astfel, se apreciază că trebuie făcută deosebirea între persoana numită judecător sau procuror, dar care nu îndeplinește atribuții cuprinse în sfera de competență referitoare la înfăptuirea actului de justiție și judecătorul sau procurorul aflat în exercitarea nemijlocită a atribuțiilor specifice funcției încredințate. Sub acest aspect, numai față de procurorul care desfășoară activități profesionale specifice acestei funcții juridice intervine necesitatea de a se garanta și proteja demnitatea acestuia, a instanței și parchetului din care aceștia fac parte, în ultimă instanță, a segmentului din actul de justiție de competența acestora, exercitat efectiv.

Pentru definirea noțiunii de exercitare efectivă a atribuțiilor specifice funcțiilor juridice la care facem referire, se impun a fi făcute câteva precizări.

În conformitate cu dispozițiile art. 1 din Legea nr. 303/2004 privind statutul judecătorilor și procurorilor, republicată cu modificările și completările ulterioare, magistratura este activitatea judiciară desfășurată de judecători în scopul înfăptuirii justiției și de procurori în scopul apărării intereselor generale ale societății, a ordinii de drept, precum și a drepturilor și libertăților cetățenilor. Pentru realizarea obiectivelor generale ale activității judiciare, funcțiilor de judecător și procuror le sunt stabilite atribuții specifice, acestea definind în final ceea ce corespunde noțiunii de competență a instanțelor și parchetelor.

Pentru procurori, aceste atribuții sunt reglementate de art. 63 din Legea nr. 304/2004 privind organizarea judiciară, cu modificările și completările ulterioare. În mod concret, exercitarea funcției de procuror reprezintă, în cadrul activității de înfăptuire nemijlocită a justiției, activitatea de instrumentare a unei cauze, respectiv de efectuare a urmării penale. Cu alte cuvinte, procurorul se bucură de garanțiile de independență,

imparțialitate și de respectare a reputației profesionale, în măsura în care se află în exercitarea efectivă a acestor atribuții, respectiv face anchetă și ia decizii în legătură cu existența ori inexistența faptelor și cu vinovăția persoanelor cercetate, ori desfășoară activități în legătură cu acestea.

Pe de altă parte, pentru o justă evaluare a premiselor în raport de care trebuie să se evalueze obiectul cererii, se impune dezvoltarea unor considerente de ordin teoretic referitoare la instituția detașării. Astfel, prin definiție, detașarea reprezintă schimbarea temporară a locului de muncă de la unitatea unde se desfășoară activitatea de bază și este dispusă în interesul unității la care se face detașarea. În consecință, detașarea are ca efecte executarea unor lucrări sau sarcini corespunzătoare atribuțiilor de serviciu aferente unui post vacant de la unitatea la care este detașată persoana.

Din punct de vedere juridic, detașarea presupune suspendarea raporturilor de muncă cu unitatea care îl detașează și nașterea temporară a unor raporturi cu unitatea la care este detașat, față de care va fi în relație de subordonare și va răspunde disciplinar sau patrimonial pentru faptele cauzatoare de daune materiale sau morale, întrucât această unitate exercită efectiv îndrumarea, supravegherea și controlul activității și direcționează efectiv activitatea persoanei detașate.

În baza legii, munca fiind prestată în interesul noii unități, pe timpul cât cel încadrat lucrează în cadrul ei, este subordonat acesteia, trebuind să respecte condițiile de muncă și de disciplină impuse de unitatea la care este detașat.

Sub acest aspect, se mai impune o distincție în raport de care se identifică cele două forme ale detașării, respectiv după cum persoana detașată își păstrează sau își modifică la noua unitate felul muncii desfășurat la unitatea de unde se face detașarea. O primă formă, este detașarea între două unități ce fac parte din cadrul aceluiași sistem de organe având stabilite, ierarhic, competențe în același domeniu de activitate, situație în care persoana detașată nu va schimba felul muncii.

A doua formă a detașării presupune și o modificare a felului muncii. Această formă are un caracter excepțional și se face numai cu consimțământul persoanei care își modifică temporar locul de muncă, deoarece se schimbă felului muncii, în condițiile de

specificitate ale activității unității în favoarea căreia se face detașarea, în cazul domnului procuror Marian Sîntion – Rolf operând această formă de detașare.

Astfel, din fișa postului întocmită pentru funcția de director general al Direcției Generale Anticorupție din cadrul Ministerului Administrației și Internelor, rezultă că domnul procuror Sîntion Marian – Rolf ocupata o funcție direct subordonată ministrului administrației și internelor, desfășurând activități în cadrul unei instituții publice care nu aparține sistemului organelor judiciare, ci puterii executive, neîndeplinind astfel atribuții judiciare.

De altfel, examinarea opiniilor exprimate în presă cu privire la modul în care domnul procuror Sîntion Marian-Rolf și-a îndeplinit atribuțiile de director general al Direcției Generale Anticorupție, impune în ultimă instanță, analizarea și formularea unor aprecieri cu privire la managementul asigurat acestei structuri din cadrul Ministerului Internelor și Reformei Administrative de către domnul procuror apreciat în unele opinii ca fiind necorespunzător, precum și cu privire la corectitudinea și eficiența activității desfășurate de această direcție, ceea ce excede competenței Consiliului Superior al Magistraturii.

În aceeași ordine de idei, în cadrul cererii de apărare a reputației profesionale, nu se pot efectua verificări cu privire la oportunitatea activităților de supraveghere operativă ce s-ar fi realizat față de domnul Sîntion Marian-Rolf de către Direcția Generală de Informații și Protecție Internă din cadrul Ministerului Internelor și Reformei Administrative, în perioada mai-octombrie 2007, când acesta pretinde că a îndeplinit atribuții de consilier al domnului ministru Cristian David.

Cu privire la cererea de încetare a detașării domnului Sîntion Marian-Rolf la Ministerul Internelor și Reformei Administrative, Secția pentru procurori a Consiliului Superior al Magistraturii a luat deja măsurile de competența sa, prin Hotărârea nr. 282 din 01 noiembrie 2007. Din punct de vedere juridic, în conformitate cu dispozițiile art. 58 alin. 1 și 5 din Legea nr. 303/2004 privind statutul judecătorilor și procurorilor, republicată cu modificările și completările ulterioare și art. 9 din Regulamentul privind transferul și detașarea judecătorilor și procurorilor, delegarea judecătorilor, numirea judecătorilor în funcția de procuror și a procurorilor în funcția de judecător, aprobat

prin Hotărârea nr. 193 din 09.03.2006 a Plenului Consiliului Superior al Magistraturii, rezolvarea cererii a avut ca temei manifestarea de voință, în acest sens, a reprezentantului unității care a solicitat detașarea, fără a interesa motivele pe care s-a întemeiat cererea de încetarea acesteia. Cu atât mai puțin, nu ar putea constitui temeiul unor verificări în cadrul cererii de apărare a reputației profesionale motivele pentru care s-a hotărât încetarea raporturilor de muncă cu domnul procuror Sîntion Marian-Rolf.

Pe de altă parte, domnul procuror Sîntion Marian – Rolf a relevat în cererea formulată și împrejurări cu privire la activitatea desfășurată anterior detașării în cadrul Ministerului Internelor și Reformei Administrative, considerate de acesta ca fiind de natură să-i afecteze reputația profesională, Consiliul Superior al Magistraturii fiind competent a se pronunța cu privire la reputația profesională pentru activitatea desfășurată ca procuror.

Din verificările efectuate de Inspekția Judiciară a rezultat că aceste aspecte formează în prezent obiectul dosarului nr. 919/P/2007 al Parchetului de pe lângă Înalta Curte de Casație și Justiție, sesizarea fiind formulată de domnul procuror Irinel Păun, actualul director general al Direcției Generale Anticorupție din cadrul Ministerului Internelor și Reformei Administrative, cauză în care domnul Sîntion Marian-Rolf a solicitat extinderea cercetărilor și față de alte persoane, motivele invocate făcând trimitere la diferendele ivite în legătură cu aspectele invocate și în cererea de apărare a reputației profesionale și care au precedat demisia sa din funcția de director general. În aceste condiții, pronunțarea de către Consiliul Superior al Magistraturii a unei soluții cu privire la cererea formulată ar conduce la stabilirea unei situații de fapt cu privire la care urmează să decidă parchetul astfel sesizat, motiv pentru care se va dispune suspendarea procedurii soluționării cererii de apărare a reputației profesionale a domnului Sîntion Marian-Rolf, până la soluționarea plângerilor penale aflate pe rolul Parchetului de pe lângă Înalta Curte de Casație și Justiție și trimiterea cererii Serviciului Inspekție Judiciară, pentru efectuarea de verificări.

Având în vedere considerentele expuse, în temeiul dispozițiilor art. 30 alin.1) din Legea nr.317/2004 privind Consiliul Superior al Magistraturii, republicată, cu modificările și completările ulterioare, prin vot direct și secret, cu majoritatea voturilor

membrilor prezenți,

**PLENUL
CONSILIULUI SUPERIOR AL MAGISTRATURII
HOTĂRĂȘTE**

Art. 1 - Consiliul Superior al Magistraturii nu are competența de a verifica buna reputație a domnului procuror Sîntion Marian-Rolf cu privire la activitățile ce vizează modul în care și-a exercitat atribuțiile postului de director general al Direcției Generale Anticorupție din cadrul Ministerului Internelor și Reformei Administrative.

Art. 2 - Consiliului Superior al Magistraturii are competența de a se pronunța cu privire la cererea de apărare a reputației profesionale a domnului Sîntion Marian-Rolf, doar cu privire la aspectele ce vizează exercitarea efectivă a atribuțiilor de procuror.

Art. 3 - Dispune suspendarea procedurii soluționării cererii de apărare a reputației profesionale a domnului Sîntion Marian-Rolf, până la soluționarea plângerilor penale aflate pe rolul Parchetului de pe lângă Înalta Curte de Casație și Justiție.

Art. 4 - Prezenta hotărâre se comunică Inspecției Judiciare, în vederea luării măsurilor legale.

Dată în București, la data de 24 Ianuarie 2008

Președinte,

Judecător Lidia BAREULESCU

